

31984L0360

L 188/20

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

16.7.1984

DYREKTYWA RADY
z dnia 28 czerwca 1984 r.
w sprawie zwalczania zanieczyszczeń powietrza z zakładów przemysłowych

(84/360/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100 i 235,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

programy działania Wspólnot Europejskich z 1973 r. ⁽⁴⁾, 1977 r. ⁽⁵⁾ i 1983 r. ⁽⁶⁾ w sprawie ochrony środowiska podkreślają znaczenie zapobiegania i zmniejszania zanieczyszczenia powietrza;

w szczególności programy działania z 1973 r. i 1977 r. obejmują nie tylko obiektywną ocenę zagrożeń, jakie stwarza zanieczyszczenie powietrza dla zdrowia ludzkiego i środowiska, ale także formułują cele jakościowe i ustanawiają normy jakości, szczególnie dla pewnej liczby substancji zanieczyszczających powietrze, uważanych za najbardziej niebezpieczne;

Rada przyjęła już kilka dyrektyw zgodnie z tymi programami;

ponadto, zgodnie z decyzją 81/462/EWG ⁽⁷⁾, Wspólnota jest stroną Konwencji o transgranicznych zanieczyszczeniach powietrza na dalekie odległości;

program działania z 1983 r., którego ogólne wytyczne zostały zatwierdzone przez Radę Wspólnot Europejskich oraz przez przedstawicieli Państw Członkowskich zebranych w Radzie, przewiduje, że Komisja będzie kontynuowała swoje wysiłki zmierzające do ustanowienia norm jakości powietrza oraz, że tam gdzie stosowne, należy ustanowić normy emisji dla niektórych rodzajów źródeł;

wszystkie Państwa Członkowskie posiadają przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące zwalczania zanieczyszczenia powietrza ze stacjonarnych zakładów przemysłowych; kilka Państw Członkowskich jest w trakcie procesu zmian istniejących przepisów;

różnice w przepisach poszczególnych Państw Członkowskich, obecnie obowiązujących lub będących przedmiotem zmian, dotyczących zwalczania zanieczyszczenia powietrza z zakładów przemysłowych, mogą stwarzać nierówne warunki konkurencji i tym samym wpływać bezpośrednio na funkcjonowanie wspólnego rynku; dlatego wymagane jest zbliżanie prawa w tej dziedzinie zgodnie z art. 100 Traktatu;

jednym z podstawowych zadań Wspólnoty jest wspieranie w całej Wspólnocie harmonijnego rozwoju działalności gospodarczej oraz ciągłej i zrównoważonej ekspansji — są to zadania niemożliwe do zrealizowania przy braku kampanii na rzecz zwalczania zanieczyszczenia i zagrożeń lub przy braku poprawy jakości życia i ochrony środowiska;

Wspólnota powinna i musi pomagać w zwiększaniu skuteczności działań podjętych przez Państwa Członkowskie w celu zwalczania zanieczyszczenia powietrza ze stacjonarnych zakładów przemysłowych;

aby osiągnąć ten cel należy wprowadzić niektóre zasady zmierzające do realizacji szeregu środków i procedur ustanowionych dla zapobiegania i zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza ze stacjonarnych zakładów przemysłowych we Wspólnocie;

wysiłki Wspólnoty zmierzające do wprowadzenia tych zasad mogą być tylko stopniowe, mając na uwadze złożoność sytuacji i podstawowych zasad, na których oparte są różne polityki krajowe;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 27.5.1983, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 342 z 19.12.1983, str. 160.

⁽³⁾ Dz.U. C 23 z 30.1.1984, str. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 139 z 13.6.1977, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 46 z 17.2.1983, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1981, str. 11.

początkowo należy wprowadzić ogólne ramy w celu umożliwienia Państwom Członkowskim dostosowania, w razie konieczności, istniejących przepisów do zasad przyjętych na poziomie wspólnotowym; dlatego Państwa Członkowskie powinny wprowadzić system uprzedniego zezwolenia na działanie i wprowadzanie zmian w stacjonarnych zakładach przemysłowych, które mogą powodować zanieczyszczenie powietrza;

ponadto, właściwe władze krajowe nie mogą udzielić takiego zezwolenia, o ile nie zostały spełnione pewne warunki, w tym wymogi podjęcia wszystkich właściwych środków zapobiegawczych, a także że działanie danego zakładu nie powoduje znacznego poziomu zanieczyszczenia powietrza;

powinno być możliwe stosowanie specjalnych przepisów na obszarach szczególnie zanieczyszczonych oraz na obszarach wymagających specjalnej ochrony;

zasady mające zastosowanie do procedur odnoszących się do zezwoleń i do ustalania emisji muszą spełniać określone wymogi;

w niektórych sytuacjach właściwe władze muszą zbadać potrzebę nakładania dalszych wymogów, które nie mogą powodować nadmiernych kosztów dla danego przedsiębiorstwa;

przepisy przyjęte na mocy niniejszej dyrektywy mają być wprowadzane stopniowo w odniesieniu do istniejących zakładów, z należywym uwzględnieniem czynników technicznych i skutków ekonomicznych;

należy zapewnić współpracę między Państwami Członkowskimi oraz między nimi a Komisją w celu ułatwienia realizacji środków zmierzających do zapobiegania i zmniejszania zanieczyszczenia powietrza oraz rozwijania technologii zapobiegawczej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ;

Artykuł 1

Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie dalszych środków i procedur zmierzających do zapobiegania lub zmniejszania zanieczyszczenia powietrza z zakładów przemysłowych we Wspólnocie, szczególnie z zakładów przemysłowych należących do kategorii wymienionych w załączniku I.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- 1) „Zanieczyszczenie powietrza” oznacza wprowadzanie przez człowieka, bezpośrednio lub pośrednio, substancji lub energii do powietrza, prowadzące do szkodliwych skutków, których charakter powoduje zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, szkody w zasobach naturalnych oraz ekosystemach i dobrach materialnych, oraz niekorzystnie wpływa lub zakłóca możliwość korzystania z infrastruktury lub uzasadnionych sposobów wykorzystania środowiska.
- 2) „Zakład” oznacza każde przedsiębiorstwo lub inny zakład stacjonarny wykorzystywany do celów przemysłowych lub użyteczności publicznej, mogący powodować zanieczyszczenie powietrza.
- 3) „Istniejący zakład” oznacza zakład działający przed dniem 1 lipca 1987 r. lub zbudowany, lub któremu wydano zezwolenie przed tą datą.
- 4) „Dopuszczalne wartości jakości powietrza” oznacza stężenie substancji zanieczyszczających w powietrzu przez określony okres, które nie mogą zostać przekroczone.
- 5) „Dopuszczalne wielkości emisji” oznacza stężenie i/lub nagromadzenie substancji zanieczyszczających, które nie może zostać przekroczone podczas emisji z zakładów w określonym czasie.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby działanie zakładów należących do kategorii wymienionych w załączniku I, wymagało wydania uprzedniego zezwolenia przez właściwe władze. Konieczność spełnienia wymogów ustanowionych dla takiego zezwolenia należy wziąć pod uwagę na etapie projektowania zakładu.

2. Zezwolenie jest wymagane również w przypadku wprowadzania znacznych zmian we wszystkich zakładach, które należą do kategorii wymienionych w załączniku I, lub które będą kwalifikowały się do tych kategorii po wprowadzeniu zmian.

3. Państwa Członkowskie mogą ustanowić wymóg wydawania zezwolenia dla innych kategorii zakładów lub, tam gdzie stanowi tak ustawodawstwo krajowe, uprzedniego powiadomienia.

Artykuł 4

Bez uszczerbku dla wymogów przewidzianych w przepisach krajowych i wspólnotowych do celów innych, niż cel niniejszej dyrektywy, zezwolenie może być wydane tylko w przypadku gdy właściwy organ jest przekonany, że:

1. podjęto wszystkie właściwe środki zapobiegawcze przeciwko zanieczyszczeniu powietrza, obejmujące zastosowanie najlepszych dostępnych technologii, pod warunkiem że stosowanie takich środków nie pociąga za sobą nadmiernych kosztów;
2. używanie zakładu nie będzie powodowało znacznego zanieczyszczenia powietrza spowodowanego szczególnie emisją substancji określonych w załączniku II;
3. żadna ze stosowanych dopuszczalnych wielkości emisji nie zostanie przekroczona;
4. wszystkie stosowane dopuszczalne wartości jakości powietrza zostaną wzięte pod uwagę.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie mogą:

- określić szczególnie zanieczyszczone obszary, dla których można ustanowić dopuszczalne wielkości emisji bardziej rygorystyczne niż określone w art. 4,
- określić obszary wymagające specjalnej ochrony, dla których można ustanowić dopuszczalne wartości jakości powietrza i dopuszczalne wielkości emisji bardziej rygorystyczne niż określone w art. 4,
- zdecydować o zakazie budowy lub działania określonych kategorii zakładów wymienionych w załączniku I na wyżej wymienionych obszarach, jeżeli nie są spełnione specjalne warunki.

Artykuł 6

Wnioski o zezwolenie zawierają opis danego zakładu wraz z informacjami niezbędnymi dla podjęcia decyzji o wydaniu zezwolenia zgodnie z art. 3 i 4.

Artykuł 7

Z zastrzeżeniem przepisów dotyczących tajemnicy handlowej, Państwa Członkowskie wymieniają między sobą, oraz z Komisją, informacje dotyczące ich doświadczenia i wiedzy na temat środków zapobiegających i zmniejszających zanieczyszczenie

powietrza, a także na temat procesów technicznych i sprzętu oraz jakości powietrza i dopuszczalnych wielkości emisji.

Artykuł 8

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, ustala, jeśli konieczne, dopuszczalne wielkości emisji w oparciu o najlepsze dostępne technologie niepociągające za sobą nadmiernych kosztów oraz uwzględniające charakter, ilości oraz szkodliwość emisji, o których mowa.

2. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, określa odpowiednie techniki i metody pomiaru i oceny.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że wnioski o zezwolenie oraz decyzje właściwych władz, są podawane do publicznej wiadomości zgodnie z procedurami ustanowionymi przez prawo krajowe.

2. Ustęp 1 stosuje się bez uszczerbku dla szczególnych przepisów krajowych i wspólnotowych dotyczących oceny wpływu na środowisko projektów publicznych i prywatnych, podlegających przepisom o tajemnicy handlowej.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie udostępniają innym zainteresowanym Państwom Członkowskim, jako podstawę dla wszelkich koniecznych konsultacji w ramach ich dwustronnych stosunków, te same informacje, które udostępniły własnym obywatelom.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu ustalenia poziomu emisji z zakładów w celu monitorowania zgodności ze zobowiązaniami, określonymi w art. 4. Metody ustalania muszą zostać zaakceptowane przez właściwe władze.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie śledzą rozwój najlepszych dostępnych technologii i sytuacji w dziedzinie środowiska.

W świetle tej analizy, Państwa Członkowskie nakładają, w razie konieczności, odpowiednie warunki na zakłady, które otrzymały zezwolenie zgodnie z niniejszą dyrektywą, ze względu na wymieniony rozwój oraz celowość unikania nadmiernych kosztów

przez określone zakłady, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji ekonomicznej zakładów należących do danej kategorii.

Artykuł 13

W świetle analizy rozwoju w odniesieniu do najlepszych dostępnych technologii i stanu środowiska, Państwa Członkowskie wprowadzają w życie polityki i strategie, w tym właściwe środki, w celu stopniowego przystosowania istniejących zakładów należących do kategorii podanych w załączniku I do najlepszych dostępnych technologii, uwzględniając w szczególności:

- techniczne cechy zakładu,
- stopień jego zużycia i pozostały okres jego działania,
- charakter i wielkość emitowanych przez niego substancji zanieczyszczających,
- brak celowości ponoszenia nadmiernych kosztów przez zainteresowany zakład, mając na uwadze szczególnie sytuację ekonomiczną przedsiębiorstw należących do danej kategorii.

Artykuł 14

Państwa Członkowskie mogą, w celu ochrony zdrowia publicznego i środowiska, przyjąć przepisy surowsze niż te przewidziane w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 15

Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do zakładów przemysłowych pracujących na rzecz obrony narodowej.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie najpóźniej do dnia 10 czerwca 1987 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 1984 r.

W imieniu Rady

H. BOUCHARDEAU

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

**KATEGORIE ZAKŁADÓW ⁽¹⁾
(objęte art. 3)**

1. **Przemysł energetyczny**
  - 1.1. Piece koksownicze
  - 1.2. Rafinerie ropy naftowej (z wyłączeniem przedsiębiorstw produkujących tylko smary z ropy naftowej)
  - 1.3. Zakłady do zgazowania i upłynniania węgla
  - 1.4. Elektrociepłownie (z wyłączeniem elektrowni atomowych) i inne instalacje spalające z nominalną produkcją ciepła wynoszącą więcej, niż 50 MW.

2. **Produkcja i obróbka metali**
  - 2.1. Instalacje do prażenia lub spiekania o zdolności produkcyjnej większej, niż 1 000 ton rudy metalu rocznie
  - 2.2. Zintegrowane zakłady do produkcji surówki i stali surowej
  - 2.3. Odlewnie metali żelaznych posiadające instalacje do topienia o łącznej zdolności produkcyjnej wynoszącej ponad 5 ton
  - 2.4. Zakłady do produkcji i przetopu metali nieżelaznych, posiadające instalacje o łącznej zdolności produkcyjnej wynoszącej ponad 1 tonę dla metali ciężkich lub 0,5 tony dla metali lekkich.

3. **Produkcja niemetalicznych produktów mineralnych**
  - 3.1. Zakłady do produkcji cementu oraz wapna w piecach obrotowych
  - 3.2. Zakłady do produkcji i obróbki azbestu oraz produktów na bazie azbestu
  - 3.3. Zakłady do produkcji włókien szklanych i mineralnych
  - 3.4. Zakłady do produkcji szkła (zwykłego i specjalnego) o zdolności produkcyjnej większej, niż 5 000 ton rocznie
  - 3.5. Zakłady produkcji ceramiki chropowatej, w szczególności cegieł ogniotrwałych, rur kamionkowych, cegieł licowych i podłogowych oraz dachówek.

4. **Przemysł chemiczny**
  - 4.1. Zakłady chemiczne do produkcji olefin, pochodnych olefin, monomerów i polimerów
  - 4.2. Zakłady chemiczne do produkcji innych organicznych produktów pośrednich
  - 4.3. Zakłady do produkcji podstawowych produktów chemii nieorganicznej.

5. **Unieszkodliwianie odpadów**
  - 5.1. Zakłady do unieszkodliwiania odpadów toksycznych i niebezpiecznych przez spalanie
  - 5.2. Zakłady do obróbki przez spalanie innych odpadów stałych i płynnych.

6. **Inne gałęzie przemysłu**

Zakłady do produkcji masy papierniczej metodami chemicznymi o rocznej zdolności produkcyjnej 25 000 ton lub większej.

(¹) Progi podane w niniejszym załączniku odnoszą się do zdolności produkcyjnej.

ZAŁĄCZNIK II

**WYKAZ NAJWAŻNIEJSZYCH SUBSTANCJI ZANIECZYSZCZAJĄCYCH
(w rozumieniu art. 4 ust. 2)**

1. Ditlenek siarki i inne związki siarki
  2. Tlenki azotu i inne związki azotu
  3. Tlenek węgla
  4. Związki organiczne, szczególnie węglowodory (z wyjątkiem metanu)
  5. Metale ciężkie i ich związki
  6. Pył; azbest (pyły i włókna zawieszane), włókna szklane i mineralne
  7. Chlor i jego związki
  8. Fluor i jego związki
-